

הארנב האיום

צייר אץ ראצ'ב.

צ'וקוטקה

הארנב אסף זרדים יבשים, עלי שלכת, הכין מדורה
והתחיל לבשל לו ארוחה.

עבר לידו שועל קוטב.

"שלום!" מברך.

"שלום!" עונה הארנב "מה חדש אצלך?"

"אצלי אין חדש. ומה אתך?"

"הנה, לכדתי אייל" מתבדח הארנב "מבשל לעצמי
את בשרו."

"או-או-או!" הופתע השועל "למד אותי איך ללכוד
אייל!"

"אין דבר פשוט מזה" עונה הארנב, ועיניו מנצנצים
מרוב צחוק "בשקט, בשקט תתגנב מאחוריו ותן

צעקה חזקה, חזקה מאוד. האייל ייבהל וייפול על
הארץ. אז קח אותו."

"יפה, תודה לך" אומר השועל "אלך לצוד אייל
הרים."

אמר - עשה. הלך השועל לצוד, ראה אייל הרים
יפה, התגנב אליו מאחור ובכל כוחו נתן צעקה
איומה!

אוך! נבהל האייל והתחיל לנוס! לא ראו אותו יותר.

ינסה לברוח צעק לו "עצור! עצור!" אז הוא בוודאי ייכנע.

דבריו הבהילו את השועל.

"אוי-אוי-אוי" חשב "איזה איום הארנב הזה! ומה אם ירצה לתת צעקה כזו עלי? לא אצליח להינצל. אבדתי!"

השועל התחיל לרוץ, להתרחק כמה שיותר מהארנב האיום הזה.

הארנב לא הצליח להתאפק. התחיל לצחוק. מרוב צחוק נפל על הארץ. צחק וצחק חזק, עד ששפתו העליונה התפקעה לשניים.

מאז יש לארנב שפה סדוקה. ואתם חושבים שהפסיק לצחוק? הפסיק להתבדח על חשבון אחרים? לאו.

"מילא השפה, זה כלום" אומר "אבל לפחות אני יכול לצחוק במלוא הפה."

חזר שועל הקוטב לארנב.

"נו, איך? צדת?" שואל אותו הארנב "לכדת אייל?"
"לא, לא לכדתי" עונה השועל "צעקתי בכל כוחי. אך משום מה הוא לא נפל. רק ברח."
"אז למה לא עצרת אותו?"
"איך לעצור?"

"אוי אתה, שועל טיפשוני!" נענע בראשו הארנב וכיסה בכפו את פניו כדי שלא יראה השועל איך הוא צוחק "אפילו אייל אינך יודע ללכוד. כשהוא